

paa Vejle Station, saaledes som Forholdene der er nu, og saa maa man i øvrigt klare sig med det andet nogle Aar endnu. Ogsaa det maa vente, indtil Priserne bliver lavere og de økonomiske Forhold bliver bedre, og i alle Tilfælde indtil man ikke *kan* vente længere. Men for øvrigt er der Enighed mellem Statsbanerne og Vejle Byraad om den Ordning, som en Gang skal træffes, og jeg anser det for overordentlig heldigt, at denne Enighed er tilvejebragt, for naar saa Arbejdet en Gang skal bringes til Udførelse, kan man straks tage fat paa det.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt omtalte, at Hoffmans-Diget og Lille-Diget ved Oksby Sønderstrand er udsat for at synke i Havet, og at der maa svære Høfder til for at bevare Kysten. Jeg maa om dette Forhold blot ganske kort sige, at denne Sag er forelagt Stormflodsskadeudvalget, som efter Undersøgelser og Beregninger vil overveje, hvorvidt det vil være økonomisk forsvarligt at skride til Opførelse af svære Høfder paa denne Kyst, eller man skal gaa til Anlæg af Diger længere inde i Landet. Udvalget vil da fremkomme med Indstilling om de Udgifter, som vil være forbundet med dette Anlæg. Efter de Oplysninger, jeg har indhentet om Forholdene, kan man vente, at Stormflodsskadeudvalget snart vil afgive sin Indstilling til Ministeriet, og saa skal dette Forhold blive taget under Overvejelse, men jeg kan ikke paa indeværende Tidspunkt udtale mig om, hvilket Standpunkt Ministeriet maa tage; for at bygge svære Høfder der og ogsaa paa de andre Steder deroppe vil stille overordentlig store økonomiske Krav til Statskassen, og det maa selvfølgelig overvejes, om det er forsvarligt og rigtigt at bringe saa store økonomiske Ofre der som andre Steder. Jeg kan dog tilsige det ærede Medlem, at der skal blive foretaget en fuldt ud saglig Overvejelse af disse Forhold, og at man skal behandle dem med al den Velvillie, som man mener forsvarlig af økonomiske Grunde.

Det ærede Medlem omtalte endvidere Oksbøl Telefoncentral og haabede, at den ikke maatte falde bort, naar nu Statstelefonenovre paa Vestkysten gik over til Jydsk Telefonselskab. Jeg skal herom blot sige, at det jo er en Forudsætning for Jydsk Telefonselskabs Overtagelse af Statens Anlæg paa Vestkysten, at Abonnenternes Forhold ikke i nogen Maade forringes. Jeg haaber, dette maa være

det ærede Medlem Svar nok paa dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Jønson omtalte Afskedigelserne indenfor Postvæsenet. Jeg vil herom sige, at i Foraaret 1921 blev der af Postbudepersonalet afskediget 276 Postbude, 23 Hjælpepostbude og 154 Reservepostbude, i alt 453. Af disse 453 Personer er der 44, som har opnaaet Genansættelse som Postbude i København, medens enkelte har opnaaet Genansættelse som Postbude paa Provinspostkontorer eller som Landpostbude. Endvidere er 30 afskedigede Postbude antaget som Reservepostbude i København, idet det har vist sig, at et saadant Antal kunde opnaa Beskæftigelse i et rimeligt Antal Dage pr. Maaned, de lønnes som almindelige Reservepostbude. Jeg skal dog bemærke, at Genansættelse tidligst er sket fra 1. Maj 1922, idet Afskedigelserne, da de blev foretaget, blev begrænset saa meget, at man havde Dækning for den normale Afgang i det første Aars Tid derefter. Jeg skal endvidere oplyse, at af de afskedigede ca. 200 Postkontorister og Aspiranter har endnu ingen opnaaet Genansættelse, og derfor er det ærede Medlems Paastand om, at alle de afskedigede Personer skulde have opnaaet Genansættelse, ganske grebet ud af Luften. Med Hensyn til Anvendelsen af det afskedigede Personale som Ekstraarbejdere skal jeg blot bemærke, at Reservepersonalet naturligvis ikke maa være saa rigeligt, at det til enhver Tid kan dække hele den Afløsning, som er nødvendig; det maa være saa rigeligt, at det til enhver Tid kan dække den Afløsning, der er nødvendig i Anledning af Sygdom og Ferie, saaledes at man, naar yderligere Personale er nødvendigt, maa antage Ekstramandskab blandt det afskedigede Personale, men der kan ikke herved blive Tale om blot nogenlunde regelmæssig Beskæftigelse for de enkelte Personer.

Jeg skal dernæst vende mig til det ret store og omfattende Spørgsmaal, som blev rejst af det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt), nemlig Spørgsmaalet om Uddybning af Sejlrenden i Limfjorden. Der er indgaaet Andragende fra Ringkøbing, Thisted og Viborg Amtsråd og fra de interesserede Byraad, Sogneraad, Landboforeninger, Husmandsforeninger og Handelsforeninger om en Forbedring af Besejlingsforholdene i Limfjorden og om, at det maatte ske paa Statens Bekostning, saaledes at Vanddybden over